Jasmine, petitoarea

de Lara Bergen
Ilustrații de Studio IBOIX

Într-o dimineață, Jasmine și Rajah se plimbau, ca de obicei, pe străzile aglomerate din Agrabah, în trăsura lor regală. Negustorii din piață se obișnuiseră deja s-o vadă pe prințesă – și chiar și pe credinciosul ei tigru – dincolo de zidurile palatului.

Deodată, trăsura se opri în fața unui cort mare și colorat, instalat la capătul străzii. După cum se vedea treaba, drumul fusese blocat de un circ ambulant.

– Oh, ce distractiv! exclamă Jasmine când citi afișul din apropierea cortului. A venit circul în oraș! Va trebui să-i spun asta și lui Aladin de îndată ce ajungem acasă. Dacă tot veni vorba de casă, continuă ea, ar cam trebui să mergem. E aproape ora prânzului.

Întorşi la palat, Rajah abia dacă se atinse de mâncare.

– Doamne, îi spuse Jasmine lui Aladin, oftând. Rajah nu e deloc în apele lui.

– Ce-o fi cu el? o întrebă Aladin.

Nici unul dintre ei nu-l văzuse vreodată pe Rajah atât de tăcut şi de posomorât – şi de... fără poftă de mâncare!

Dar Jasmine ridică din umeri nedumerită.

– Habar n-am, răspunse ea.

A doua zi dimineață, Jasmine se pregăti să plece iar în piață, de data asta împreună cu Aladin. Judecând după atitudinea lui Rajah, Jasmine crezu că tigrul nu mai voia să părăsească palatul. Dar, spre surprinderea ei, tigrul părea mai mult decât fericit să-i însoțească.

Se opriră în fața cortului circului, iar Jasmine îi arătă lui Aladin afișul.

– Nu crezi că ar fi distractiv? îl întrebă prințesa. Hmm... oare lui Rajah i-ar plăcea să meargă?

Aladin se uită la afiș, apoi la ochii visători ai lui Rajah.

– Da, îi răspunse el. Cred că i-ar plăcea foarte mult.

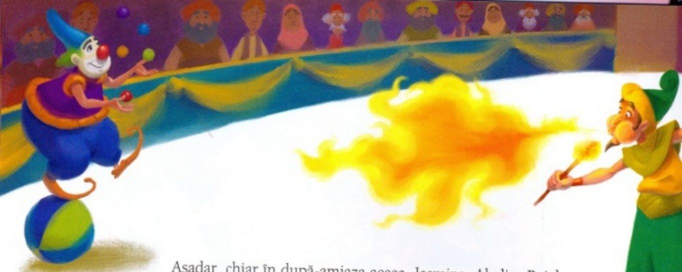

Aşadar, chiar în după-amiaza aceea, Jasmine, Aladin, Rajah şi Abu merseră cu toţii la circ. În arenă au fost prezentate, pe rând, o mulţime de numere captivante. Clovni, acrobaţi, uriaşi înghiţitori de săbii. Şi-apoi câini, cai şi maimuţe, care puteau face jonglerii şi săreau prin cercuri!

– E minunat! exclamă Jasmine. Rajah, nu-i aşa că-i minunat?

Dar, în loc să fie încântat, Rajah arăta mai serios ca niciodată.

– Am crezut c-o să se bucure, îi spuse Jasmine lui Aladin.

– O să se bucure, spuse Aladin. Ai răbdare.

Lumina slăbi pe neaşteptate, iar proprietarul circului ieşi în arenă pentru a face un anunţ.

– Doamnelor şi domnilor, spuse el cu voce răsunătoare, daţi-mi voie să v-o prezint pe Mallika, vedeta spectacolului nostru!

O tigroaică superbă intră atunci în arenă.

Jasmine văzu cum chipul lui Rajah se lumină dintr-odată. Rajah era îndrăgostit!

Până să se dezmeticească ei, spectacolul luă sfârşit, iar Mallika, tigroaica, se întoarse în culise. Chipul lui Rajah se mohorî iar. Dar lui Jasmine îi veni o idee.

– Hai să mergem în culise, propuse prinţesa, să vedem dacă putem da de ea!

Ieşiră în grabă din cort, îi dădură ocol şi ajunseră la cuştile protagoniştilor spectacolului. Nu fu greu deloc să descopere cuşca Mallikăi.

– Rajah, spuse Jasmine, ţi-o prezint pe Mallika. Mallika, el este Rajah.

– Cu ce vă pot fi de folos? îi întrebă un bărbat care se oprise în spatele lor. Jasmine se întoarse şi dădu cu ochii de proprietarul circului.

– Păi..., începu Jasmine, mi-ar face plăcere să-i ofer Mallikăi un cămin în menajeria palatului meu. Ar fi tare fericită acolo şi...

– Înălţimea Voastră, vă rog să înţelegeţi, o întrerupse agitat proprietarul circului, Mallika este vedeta noastră. Fără ea, circul nu ar mai exista.

Ar fi de prisos să mai spunem că Rajah se întoarse la palat tare nefericit. Jasmine făcu tot ce-i stătea în putință să-l înveselească.

Îl puse pe bucătarul de la curte să-i prepare bucatele preferate.

Îl puse pe croitorul de la curte să-i facă un culcuș nou-nouț.

Îl puse chiar și pe îngrijitorul animalelor de la curte să aducă o familie de tigri care să-i fie prieteni.

Dar nimic nu părea să-l binedispună câtuși de puțin pe Rajah.

– Bietul Rajah, îi spuse Jasmine lui Aladin în seara aceea, ceva mai târziu. Știu exact ce simte. Îmi amintesc când ne-am îndrăgostit noi doi, cum nu puteam sta departe unul de celălalt. Mâine în zori mă voi duce din nou la circ, să vorbesc cu proprietarul. Sunt sigură că putem ajunge la o înțelegere.

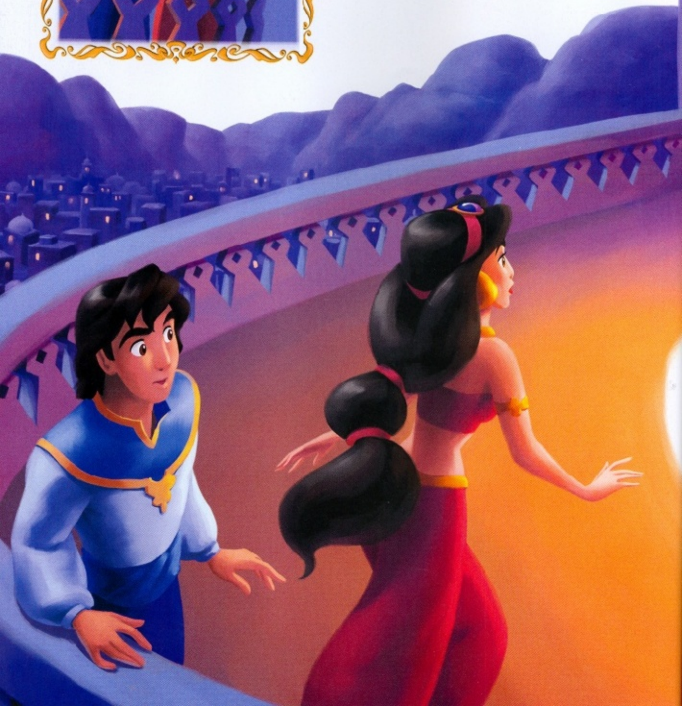

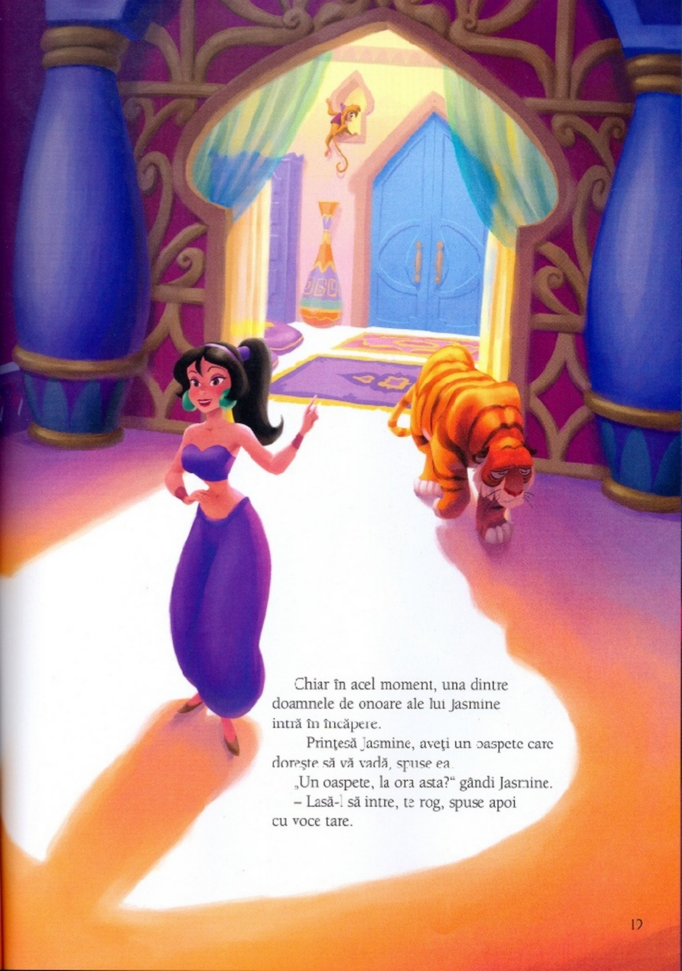

Chiar în acel moment, una dintre doamnele de onoare ale lui Jasmine intră în încăpere.

Prinţesă Jasmine, aveţi un oaspete care doreşte să vă vadă, spuse ea.

„Un oaspete, la ora asta?" gândi Jasmine.

– Lasă-l să intre, te rog, spuse apoi cu voce tare.

Câteva clipe mai târziu, proprietarul circului intră – împreună cu o Mallika tare tristă.

– Să-mi fie cu iertare, Înălţimea Voastră, spuse el solemn, dar am o problemă. De la vizita Domniei Voastre la circ, vedeta spectacolului meu refuză să mai mănânce, să doarmă sau să-şi facă numărul.

– Îmi pare tare rău, începu Jasmine.

Dar proprietarul circului o întrerupse:

– Nu e vina Domniei Voastre, îi spuse el. E limpede că e îndrăgostită. Chiar dacă e vedeta spectacolului, îmi este în acelaşi timp şi bună prietenă. Vreau să fie fericită. Aşa că am venit să v-o încredinţez Înălţimii Voastre.

Jasmine îşi împreună mâinile.

– Oh, vă mulţumesc! exclamă ea. Rajah va fi aşa de fericit!

Jasmine nici nu mai apucă să-l cheme, că Rajah veni în fugă spre Mallika.

Chiar de-a doua zi, afişele circului fură înlocuite în tot ţinutul Agrabah. Circul se mută într-un parc din apropierea palatului lui Jasmine, şi, începând din acea zi, acolo rămase.

La curte se organiză un bal în cinstea marelui eveniment. Şi toţi – Jasmine, Aladin, proprietarul circului, tigrii, chiar şi maimuţele – au trăit fericiţi până la adânci bătrâneţi!